

Żywnienie brojlerów nasionami bobiku z własnej produkcji

Autorzy: Karin Perdeams, Teus Kreuger, Jamie Kater

WAGENINGEN
UNIVERSITY & RESEARCH

Wprowadzenie do dobrej praktyki

W żywieniu brojlerów powszechnie stosuje się soję, w tym jej łupiny. Stosowanie soi jest przedmiotem kontrowersji ze względu na wycinanie lasów pod jej uprawę i pozyskiwanie jej z kontynentów innych niż Europa. Ponadto rośnie zapotrzebowanie na produkty wytwarzane w obiegu zamkniętym, a stosowanie tak zwanych "roślin okrywowych" w rolnictwie jest coraz częściej wymagane w przepisach UE.

W gospodarstwie Karin od kilku lat trwają eksperymenty z bobikiem, uprawą historycznie stosowaną przed pojawieniem się soi, wraz z pszenicą w mieszance paszowej.

Fotografia 1. Uprawa bobiku

Informacje ogólne i wyzwania

W Holandii, jak również w Unii Europejskiej, zrównoważony rozwój zyskuje coraz większą popularność. W produkcji zwierzęcej doprowadziło to do większego nacisku na stosowanie pasz wytwarzanych zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju. Obecnie soja i jej produkty uboczne – łupiny sojowe, są szeroko stosowane jako składniki pasz dla drobiu.

Z kolei w rolnictwie podejmowane są działania mające na celu zapobieganie wyjąłowieniu gruntów rolnych. Obejmuje to zobowiązanie rolników do stosowania roślin uprawnych, które działają jak zielony nawóz. W prezentowanej dobrej praktyce bobik jest uprawiany jako roślina okrywowa. Po zbiorach bobik jest rozdrabniany i dodawany do paszy. W ten sposób lokalnie wytwarzane produkty, takie jak bobik i ewentualnie pszenica, mogą zastąpić wytwarzane w sposób mniej zrównoważony składniki paszy, takie jak soja.

Koszty / Korzyści

Korzyści z zastosowania tej dobrej praktyki zależą od dostępności gruntów pod uprawę bobiku. Koszty początkowe obejmują wypożyczenie lub zakup siewnika i maszyny do rozdrabniania. Dodatkowo wymagane jest posiadanie ziemi (własnej lub dzierżawionej).

Opłacalność uprawy bobiku w stosunku do roślin będących tradycyjnymi komponentami paszowymi nie została jeszcze określona.

Żywienie brojlerów nasionami bobiku z własnej produkcji

Fotografia 2. Zbiór bobiku

Korzyści

- Niższy ślad węglowy dzięki lokalnej produkcji.
- Lepsza kontrola nad końcową masą kurcząt. Zmieniając ilość bobiku (i pełnoziarnistej pszenicy), producent może zmieniać zawartość energii w paszy, a tym samym kontrolować wzrost kurcząt.
- Niższe ceny pasz.
- Lepsze warunki glebowe i bioróżnorodność na gruntach ornych, co jest ważne w gospodarstwach o obiegu zamkniętym.
- Mniejsze zapotrzebowanie na nawozy sztuczne. Dzięki stosowaniu pomiotu kurzego na gruntach rolnych, wykorzystywane jest mniej nawozów sztucznych.

Fotografia 3. Całe i popękane nasiona bobiku

Więcej informacji:

[Bieden veldbonen perspectief aan vleeskuikenhouders? \(de-heus.nl\)](https://de-heus.nl)

Publikacja: kwiecień 2024

Tłumaczenie na podstawie Version 1 (English)

Funded by
the European Union

This project has received funding from the European Union's Horizon 2020 Research and Innovation Programme under Grant Agreement No101060979. It reflects only the authors view. The European Commission is not responsible for any use that may be made of the information it contains.

twitter.com/broilernet

linkedin.com/company/broilernet

youtube.com/@broilernet

BroilerNet.eu

